

dosar nr. 2ra-211/2020

prima instanță, Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, judecător: (S. Pilipenco)
instanța de apel, Curtea de Apel Comrat judecători: (G. Colev, L. Caraianu, A. Curdov)

Î N C H E I E R E

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isiumbeli,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Iurcovscaia împotriva Mariei Uzun cu privire la revendicarea bunului din posesia străină,

împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a respins apelul declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isiumbeli și s-a menținut hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga,

c o n s t a t ă :

La 06 iulie 2017, Elena Iurcovscaia, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Uzun cu privire la revendicarea bunului din posesia străină.

În motivarea acțiunii, reclamanta Elena Iurcovscaia, a indicat că la data de 01 aprilie 2015 i-a predat pârâtei automobilul de model Kia Rio cu numărul de înmatriculare XXXXX în folosință temporară, iar peste opt zile, și anume la data de 08 aprilie 2015 a anulat procura notarială, care a fost eliberată pe numele pârâtei.

Reclamanta Elena Iurcovscaia a declarat că a anulat procura din motivul că persoanele cunoscute când au aflat cui i-a încredințat automobilul, au sfătuit-o să-și întoacă imediat automobilul de model Kia Rio cu numărul de înmatriculare XXXXX în caz contrar nu va dispune niciodată de acest bun. În ziua următoare după anularea procurii, reclamanta a venit la serviciu pârâtei și i-a comunicat că procura este anulată și a solicitat să-i fie restituit automobilul de model Kia Rio cu

numărul de înmătricare XXXXX, la care Maria Uzun a acceptat. După aceasta, Maria Uzun a încetat să răspundă la apelurile telefonice și o evita de fiecare dată când era telefonată.

Reclamanta Elena Iurcovscaia a menționat că s-a adresat la Inspectoratul de Poliție Taraclia după ajutor, și un an mai târziu aceștia i-au răspuns, că ea trebuie să se adreseze în instanța de judecată. La data de 17 martie 2017 reclamanta a expedit în adresa pârâtei pretenție cu solictarea de a restitui automobilul de model Kia Rio cu numărul de înmătricare XXXXX în termen de 7 zile, pînă la 25 martie 2017, însă termenul a expirat, iar automobilul încă se mai află la pîrîta Maria Uzun.

Reclamanta Elena Iurcovscaia a solicitat admiterea acțiunii, revendicarea bunului din posesia străină, restituirea automobilului de model Kia Rio cu numărul de înmătricare XXXXX, încasarea de la Maria Uzun în beneficiul său a chltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 900 lei.

Prin hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga acțiunea a fost admisă integral. S-a revendicat din posesia ilegală a Mariei Uzun automobilul de model Kia Rio cu numărul de înmătricare XXXXX, cu transmiterea acestuia Elenei Iurovscaia, s-a încasat cheltuielile de judecată în mărime de 900 de lei din contul Mariei Uzun în beneficiul Elenei Iurovscaia.

Prin decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, s-a respins apelul declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isiumbeli și s-a menținut hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Iurcovscaia împotriva Mariei Uzun cu privire la revendicarea bunului din posesia străină.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că Elena Iurcovscaia a transmit în posesie și folosință pârâtei Mariei Uzun în baza procurii din 01 aprilie 2016 automobilul de model Kia Rio cu numărul de înmătricare XXXXX.

Instanța de apel a reținut că Elena Iurcovscaia la data de 08 aprilie 2016 a anulat procura din 01 aprilie 2016 eliberată pe numele Mariei Uzun, ce se confirmă prin cererea depusă la notar. Din momentul dat Maria Uzun și-a pierdut calitatea de posesor legal și era obligată să restituie automobilul la prima solicitare.

Instanța de apel a respins argumentul apelantei referitor la faptul că cauza a fost examinată în lipsa ei și nu a fost citată în modul legal despre locul, data și ora examinării cauzei. Instanța de apel a relatat că apelanta a fost citată prin mijloacele mass-media, totodată potrivit materialelor cauzei apelanta în aceiași zi a expedit prin fax în adresa instanței de judecată cerere cu privire la amînarea ședinței de judecată pe motiv de sănătate, în timp ce tratamentul l-a trecut ambulatoriu și nu a prezentat probe, precum că nu este în stare să se prezinte pentru examinarea cauzei în instanța de judecată din motive de sănătate. (f.d. 28, vol. I)

Instanța de apel a reținut că prima instanță corect a respins cererea apelantei Maria Uzun privind amînarea cauzei considerând că prin această cerere apelanta a făcut abuz de dreptul său procedural, deoarece din momentul comunicării cererii de chemare în judecată, apelanta nu a manifestat interes procedural în această cauză, având posibilitate din timp de a încheia contract de asistență juridică cu un avocat pentru a și apăra drepturile.

Instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de apelanta Maria Uzun sunt neîntemeiate, instanța de apel ajungând la concluzia de a respinge apelul declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isumbeli și de a menține hotărârea primei instanțe.

La 23 noiembrie 2019, Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isumbeli, a declarat prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Elena Iurcovscaia.

În motivarea recursului recurenta a invocat că instanțele judecătorești inferioare nu au dat o apreciere corectă tuturor circumstanțelor cauzei și că concluziile instanțelor judecătorești inferioare sunt în contradicție cu materialele cauzei, și a fost interpretată în mod eronat legea.

Recurenta Maria Uzun a indicat că prima instanță a examinat cauza în lipsa ei, nefiind citată în mod corespunzător. La adresa de domiciliu nu a parvenit plicul cu materialele cauzei acesta fiind expediat la o altă adresă, prin care fapt i-a fost lezat dreptul de acces liber la justiție fiind lipsită de posibilitate de a prezenta referință prin care să fie expuse pretențiile în cauza dată.

Recurenta Maria Uzun a mai indicat că instanțele judecătorești inferioare au examinat superficial toate circumstanțele importante pentru examinarea corectă a cauzei, au fost ignorate probele acumulate în prezenta cauză fiind emise hotărâri neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 19 septembrie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 9739 (f.d. 93, vol. I), fiind recepționată de recurenta Maria Uzun la 26 septembrie 2019, fapt indicat expres în cererea de recurs (f.d. 2, vol. II).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus prin intermediul oficiului poștal de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isumbeli, la data de 23 noiembrie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 23 decembrie 2019, în adresa intimatei Elena Iurcovscaia a fost expediată copia recursului declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isumbeli, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata Elena Iurcovscaia nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus în termen referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isumbeli, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isiumbeli, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isiumbeli, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isiumbeli, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isiumbeli.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Maria Uzun, reprezentată de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Iurcovscaia împotriva Mariei Uzun cu privire la revendicarea bunului din posesia străină.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan